

I stk. 2 foreslås det, at afgiften udgør 1.400 kr. for hver rettighedstype, som anmeldelsen til tinglysning vedrører. Der er 3 rettighedstyper, adkomster, byrder og pantehæftelser. Bestemmelsen omhandler den enkelte anmeldelse til tinglysning og ikke tilfælde, hvor der sker flere anmeldelser, f.eks. fordi anmeldelserne vedrører flere faste ejendomme beliggende i flere retskredse.

Indebærer anmeldelsen, at samme dokument (samme elektroniske transaktion) udløser tinglysning af flere forskellige rettigheder, skal der således betales afgift for indføring i hver af rettighedstyperne adkomster, byrder eller panthæftelser, som den pågældende anmeldelse indebærer. Indføring i flere rubrikker vedrørende flere retsforhold i samme dokument udløser flere afgifter. F.eks. vil anmeldelsen af en servitut, som samtidig lyses som byrde og som pantstiftende rettighed, udløse 2 afgifter. Flere indføringer i samme rubriktype vil kun udløse én afgift, selvom indføringerne vedrører flere forskellige retsforhold, såfremt de forskellige retsforhold er mellem samme parter. Der vil således fortsat være mulighed for alene mod betaling af én afgift, at et realkreditinstitut kan udfærdige en relaxationserklæring vedrørende flere pantebreve, blot panthæftelserne er mellem de samme parter. Stiftelse af pant eller ændringer i et pant i erhvervsaktiver, vil kun udløse én afgift, når det er det samme panthæftelsesforhold, f.eks. ved sikring af pant for det samme beløb i 1500 motorkøretøjer. Er der tale om flere indføringer i samme rubriktype vedrørende flere forskellige retsforhold mellem forskellige parter, vil der blive udløst en afgift for hver enkelt indføring i den pågældende rubriktype.

Det bemærkes, at flytning af servitutter vil være afgiftsfri som led i en jordfordeling, når de følger det stykke jord de vedrører, idet der er betalt afgift efter § 4 i forbindelse med tinglysning af kendelse efter jordfordelingsloven.

Til § 8

Fritagelsesbestemmelsen knytter sig til § 7, der fastsætter afgiftspligt for andre tinglysninger end omfattet af §§ 4-6. Bestemmelsen er således en undtagelsesbestemmelse til afgiftsplikten efter § 7. Bestemmelsen omhandler derfor alene afgiftsfri tinglysninger og ikke registreringer.

I stk. 1 bestemmes det, at en række tinglysninger er afgiftsfri. Udgangspunktet for denne bestemmelse er retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1. Bestemmelsens nr. 1-2 og 4-6 svarer således til retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1, nr. 2-6. Der sker ikke for disse fritagelser ændringer i forhold til den hidtidige retstilstand for så

vidt angår tinglysningsafgiften. Det drejer sig om tinglysning af afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, meddelelser efter tinglysningslovens § 13, begæring om bosondring, rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo mv. og rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26. I bestemmelsens nr. 3 foreslås der en tilsvarende fritagelse for tinglysning af skifteretsattest, når dette finder sted som led i en arvings overdragelse til en ikke-arving. Baggrunden for bestemmelsen er, at dødsboer i denne situation skal tinglyses som adkomsthaver for at opnå en ubrudt adkomststrække.

Efter stk. 2 er der afgiftsfrihed for begæringer om aflysning, ophævelse af retsanmærkning, fristforlængelse eller endelig indførelse i tingbogen, når der er tinglyst betinget eller med frist, samt for begæring om udslettelse af rettigheder, som ikke har opnået dækning ved tvangsauktion. Denne bestemmelse svarer til retsafgiftslovens § 41 d, stk. 2. Det bemærkes dog, at det i stk. 2, nr. 3, i forhold til de gældende bestemmelser i retsafgiftsloven fastslås, at fritagelsen også omfatter endelig indførelse i tingbogen af anmeldelser, som er tinglyst betinget. Denne præcisering af fritagelsen hænger sammen med, at der ved lysning af et betinget ejerskifte af fast ejendom skal betales afgift efter § 4. Tinglysning af endelig kendelse på den enkelte lodsejers ejendom i henhold til jordfordelingsloven sker derfor afgiftsfrit, når der er lyst foreløbig kendelse.

Til § 9

Hvis en fast ejendom er beliggende i flere retskredse, og en tinglysning vedrørende den faste ejendom derfor skal foretages i flere end én retskreds, skal der kun svares afgift én gang. Afgiften skal betales i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning. Bestemmelsen omhandler tinglysning af ejerskifte, pant i fast ejendom eller anden tinglysning efter § 7. Bestemmelsen finder ikke anvendelse, når der sker ejerskifte, gives pant eller sker anden tinglysning efter § 7 i flere faste ejendomme, der er beliggende i flere end én retskreds. Disse tilfælde er reguleret i § 4, stk. 1, 3. pkt., og § 5, stk. 1, sidste pkt. Bestemmelsen svarer i øvrigt til retsafgiftslovens § 41 b, stk. 2.

Til § 10

Bestemmelsen indeholder en række undtagelser fra afgiftsplikten efter §§ 4 og 5. Selv om de pågældende tinglysninger er omfattet af disse bestemmelser, skal der alene svares afgift efter § 7, dvs. den faste afgift på 1.400 kr.